

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMBIJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 10.11.2020., 08:32 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica,
034-07/17-01/81	376-08
Uradžbeni broj:	Prilozi
437-20-06	Vrijednost: 0

d2577922

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Radmili Bolanča Vuković, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Katarine Ronyi, u upravnom sporu tužitelja
zastupan po

odvjetnicima iz Odvjetničkog društva
protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, sa sjedištem u Zagrebu,
Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi poništenja rješenja tuženika, nakon održane javne rasprave, 6. studenoga 2020. godine,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja o ispravku pogreške Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-341-02/17-02/01, URBROJ: 376-12-17-1 od 26. travnja 2017. godine.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika donesenim u izvršenju presude ovog Suda, poslovni broj: UsI-224/16 od 1. ožujka 2017., ispravljena je pogreška u rješenju Agencije za regulaciju tržišta željezničkih usluga, čiji je tuženik pravni slijednik, KLASA: UP/II-034-02/13-01/7, URBROJ: 347-01/14-9 od 24. veljače 2014. godine, zbog očite netočnosti, na način da je dodana točka II. izreke koja glasi: „U preostalom dijelu se žalba žalitelja na Izvješće o mreži 2015. odbija kao neosnovana“.

Tužitelj traži poništavanje ili oglašavanje ništavom odluke tuženika zbog povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku, članka 98. stavka 5., članka 100. stavka 2. i 4. i članka 104., čije odredbe citira, a koje se odnose na sadržaj obrazloženja rješenja, donošenje dopunskog rješenja, te rješenja o ispravku rješenja. Navodi da je izjavio žalbu protiv Izvješća o mreži 2015. godine u kojoj je predložio da se isto stavi izvan snage, podredno da se izvan snage stavi dio 6. navedenog Izvješća kojim su određene naknade, te dio koji se odnosi na garažiranje vlakova, uslužne objekte i opskrbu gorivom. Tuženik je o žalbi riješio djelomično, rješenjem od 24. veljače 2014., KLASA: UP/II-034-02/13-01/7, URBROJ: 347-01/14-9, kojim je poništio točke 5.3.1.9. i 5.3.2.7. Izvješća o mreži 2015., dok o preostalim žalbenim navodima nije odlučio. Zbog toga je tužitelj 6. ožujka 2014. zatražio od tuženika donošenje dopunskog rješenja. Tuženik je isto donio 19. ožujka 2014., ali ni njime nije odlučio o svim

žalbenim navodima. Navedeno rješenje od 19. ožujka 2014. bilo je poništenom odlukom Upravnog suda u Zagrebu od 1. ožujka 2017. i vraćeno tuženiku na ponovni postupak, a u izvršenju te presude tuženik je donio ovdje pobijano rješenje kojim nije postupio po uputi suda jer nije „sagledao nedostatke u postupanju“ i donio dopunsko rješenje već je donio rješenje o ispravku protivno članku 104. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti pobija njenu osnovanost, te predlaže tužbu kao neosnovnu odbiti. Tužitelj ne navodi o kojim navodima njegove žalbe izjavljene protiv Izvješća o mreži 2015. rješenjem tuženika od 24. veljače 2014. nije riješeno, a navedeno je rješenje, što tužitelj ne navodi, postalo pravomoćno, strankama je dostavljeno 28. veljače 2014., a iste nisu izjavile tužbu upravnom судu. Tužitelj je 6. ožujka 2014. podnio zahtjev za donošenjem dopunskog rješenja, te je 19. ožujka 2014. doneseno dopunsko rješenje KLASA: UP/II-034-02/13-01/7, URBROJ: 347-01/14-12, koje je presudom Upravnog suda u Zagrebu od 1. ožujka 2017. poništeno, s obrazloženjem da ukoliko je nedostatak rješenja bio samo taj da se u izreci utvrdi da se žalba na Izvješće o mreži 2015. u preostalom dijelu odbija kao neosnovana, tada je tuženik trebao donijeti rješenje o ispravku pogreške, a ukoliko je bilo pitanja koja nisu bila riješena u postupku kod tuženika, u tom slučaju bi trebalo riješiti dopunskim rješenjem koje treba sadržavati sve ZUP-om propisane dijelove. Tužitelj neosnovano navodi da o svim žalbenim navodima ne bi bilo riješeno, pri tom ne navodeći o kojim se navodima radi, kao što ne navodi u čemu se sastoji nesuglasnost pobijanog rješenja s odredbom članka 104. stavku 1. ZUP-a. Tuženik navodi da presudom u izvršenju koje je doneseno pobijano rješenja sud nije utvrdio je li u konkretnom slučaju bilo potrebno donijeti rješenje o ispravku pogreške ili dopunsko rješenje, te je odluku o tome prepustio tuženiku i ostavio otvorenim obje opcije i onu o ispravku pogreške i onu vezano za donošenje dopunskog rješenja. Obzirom da su sva pitanja postupka odnosno žalbeni navodi riješeni još rješenjem od 24. veljače 2014. koje je postalo pravomoćno, te da je jedini nedostatak predmetnog rješenja bio taj što nije sadržavao izričitu izreku o tome da žalba u preostalom dijelu nije osnovana, a što je jasno proizlazi iz obrazloženja rješenje od 24. veljače 2014., nije bilo osnova za donošenje dopunskog rješenja, već je trebalo donijeti rješenje o ispravku pogreške, sukladno članku 104. ZUP-a, a što je i bila uputa Upravnog suda.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja odvjetnika iz Odvjetničkog društva opunomoćenice tuženika, čime je strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; dalje ZUS). Stranke su ostale kod ranije iznesenih zahtjeva i navoda.

Ocenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, izvršen je uvid u sudski spis i spis tuženika koji je priložen uz odgovor na tužbu, te je utvrđeno da ne postoje tužbeni razlozi zbog kojih se rješenje pobija. Tuženik je donošenjem pobijanog rješenja pravilno postupio po uputi ovog suda danoj mu u presudi poslovni broj: UsI-224/16-6 od 1. ožujka 2017. pri čemu nije počinio povrede pravila upravnog postupka propisana Zakonom o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.; dalje ZUP).

ZUP u članku 100. „Djelomično, dopunsko i privremeno rješenje“ u stavku 2. propisuje da ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). O odbijanju prijedloga stranke donosi se rješenje. U stavku 4. navedenog članka propisano je da se djelomično, dopunsko i privremeno rješenje u pogledu pravnih lijekova i izvršenja smatraju se samostalnim rješenjem. Člankom 104. ZUP-a „Otklanjanje pogrešaka u rješenju“ propisano je da javnopravno tijelo može rješenjem ispraviti pogreške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju te druge očite netočnosti u rješenju koje je donijelo ili u njegovim ovjerenim prijepisima (stavak 1), te da ispravak pogreške proizvodi pravni učinak od dana od kojeg proizvodi pravni učinak rješenje koje se ispravlja (stavak 2.).

Neosnovanim sud drži tužbeni zahtjev tuženika za poništavanjem rješenja tuženika. Također, sud nije našao niti jedan razlog ništavosti pobijane odluke niti se tužitelj poziva na bilo koji razlog ništavosti predviđen u članku 128. ZUP-a. te ovaj paušalni navod sud odbija kao neosnovan. U izvršenju presude ovog suda, poslovni broj: UsI-224/16-6 od 1. ožujka 2017. tuženiku je bilo naloženo, ukoliko je doista nedostatak rješenju od 24. veljače 2014., KLASA: UP/II-034-02/13-01/7, URBROJ: 347-01/14-9, bio samo taj da se u izreci utvrdi da se žalba tužitelja na Izvješće o mreži 2015. u preostalom dijelu odbija kao neosnovana, što Upravni sud nije mogao ocijeniti jer spisu nije bilo priloženo Izvješće o mreži 2015. ni žalba na isto, tada je tuženik trebao donijeti rješenje o ispravku pogreške. Ukoliko je bilo pitanja koja nisu bila riješena u postupku kod tuženika, a koji postupak je okončan donošenjem rješenja od 24. veljače 2014., koja bi bila riješena dopunskim rješenjem, da bi u tom slučaju tužitelj bio u pravu da dopunsko rješenje treba sadržavati dijelove propisane Zakonom o općem upravnom postupku, odnosno da treba biti pravilno obrazloženo. Tuženik je trebao provjeriti je li sva pitanja postupka odnosno sve žalbene navode riješio u postupku okončanom donošenjem rješenja od 24. veljače 2014. pa da ukoliko nije, iste je trebao riješiti dopunskim rješenjem. Ukoliko je sve riješeno, umjesto dopunskog rješenja tuženik je trebao donijeti rješenje o ispravku, sukladno članku 104. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku.

U postupku provedenom u izvršenju presude ovog suda broj: UsI-1424/14 tuženik je utvrdio da je o svim žalbenim navodima izjavljenim protiv Izvješća o mreži riješeno rješenjem od 24. veljače 2014. na način da je žalba tužitelja djelomično usvojena, ali da nije prihvaćen njegov prijedlog za stavljanjem izvan snage cijelog Izvješća o mreži 2015. Tuženik je u izvršenju ovoudske ranije navedene presude ispravio rješenje na način da je u izreku iste dodao očitom omaškom ispušten navod da se u preostalom dijelu žalba tužitelja odbija kao neosnovana. Osnovano tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je rješenje tuženika od 24. veljače 2014. postalo pravomoćno te da tuženik sada ističe paušalno da o žalbenim navodima nije riješeno ne navodeći pri tom o kojim se to navodima radi.

Budući tužitelj razlozima navedenima u tužbi nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pobijano je rješenje zakonito, tužbeni zahtjev neosnovan, te je prijemnom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je kao neosnovan, u smislu odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a koji propisuje da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano, a što u konkretnom slučaju nije.

U Zagrebu, 6. studenoga 2020.

Sutkinja
Radmila Bolanča Vuković, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom upravnom суду Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana računajući od dana dostave odluke.

DNA:

1. Odvjetničko društvo
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, 10000 Zagreb
3. U spis

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Snježana Miletić

